

‘Als het kon stond ik morgen weer in de tuin’

Bedrijfsleider Ronald Versluis over het groene bloed dat door zijn aderen stroomt

Vanwege fysieke klachten moest Ronald Versluis ‘van buiten naar binnen’. Achter zijn naam staat bedrijfsleider, maar als hij in de spiegel kijkt ziet hij nog steeds een hovenier. Zeven jaar geleden keerde hij terug bij een oude werkgever, die na een overname een nieuwe bedrijfsleider zocht.

Hoe maakte Versluis deze overstap?

Auteur: Steffen van Zundert

Als Utrechts jochie wist Versluis al dat hij hovenier wilde worden. Met gezonde tegenzin maakte hij eerst de mavo af, en ging daarna naar de middelbare tuinbouwschool in Houten. Na de driejarige opleiding kwam hij bij een hovenier in Hollandse Rading terecht. Hij voelde meteen een klik met de eigenaar, Gert Veldhuizen. Versluis twijfelde eerst nog: ‘Ik zei: Nou ik moet nog even nadenken, want ik heb ook wel wat anders lopen. Maar hij zei: Ja, maar maandag heb ik je al ingedeeld.’ Dat was dus snel geregeld. Veldhuizen Tuinverzorging groeide door en werd uiteindelijk verkocht. Versluis stapte over naar hoveniersbedrijf Gé Leurs, in Nederhorst den Berg.

Fysieke klachten

Daar werkte hij zes jaar, maar hij kreeg steeds meer fysieke klachten. ‘Ik had overal last van. Het begon in mijn tenen en eindigde in mijn nek.’ Versluis hield het buitenwerken nog een paar jaar vol, met pijn. ‘Ik zeg altijd tegen iedereen: Mijn lichaam was er denk ik toch niet voor gemaakt.’ Toen de werkvoorbereider wegging bij het hoveniersbedrijf zag Versluis een kans om over te stappen. Maar hij moest alles leren: ‘Ik had eigenlijk nog nooit een computer aangeraakt.’

Bedrijfsovername

Ongeveer zeven jaar later hoorde Versluis

dat Veldhuizen het hoveniersbedrijf van Jan Hendriksen ging overnemen. Zijn oude werkgever was toen druk met TFI Vitaler Groen, een andere b.v. waarmee Hendriksen Hoveniers nu het pand deelt. Veldhuizen zocht iemand om het hoveniersbedrijf te leiden. Versluis: ‘Dus ik ben langsggegaan, en we dronken gezellig een bak koffie. Ik zei: Het lijkt me wel leuk, een mooie uitdaging. Toen ben ik weer deze kant op gekomen.’

Wederopbouw

Het oude hoveniersbedrijf was volgens Versluis op sterven na dood. Versluis: ‘Alles zat aan mekaar geplakt. Een oude bladblazer met ducttape.’ Er was nog een oude klantenkring, maar met weinig nieuwe aanwas. Versluis: ‘Dus je stapt daar rustig in. We hebben er veel energie in gestoken en weer geïnvesteerd in nieuw materieel.’ Maar het was wel een spannende fase, geeft Versluis toe. ‘De eerste stap was het personeel behouden, dat is gelukt. De mannen zijn allemaal gebleven.’ Toch moest het roer om. ‘Ik had een hele andere systematiek van werken, dat kan je niet gelijk gaan invoeren. Dat moet er geleidelijk in komen,’ aldus Versluis.

“Oude bladblazer met ducttape”

Houten wordt steeds dunner. Wij zien dat een beetje als onze vijver, en er komen te weinig nieuwe vissen in de vijver. En laat ik het zo zeggen: De beste hoveniers die willen gelijk voor zichzelf beginnen. Dus je moet ze iets heel moois, iets heel leuks en iets heel gezelligs kunnen aanbieden. Volgens Versluis zit dat niet alleen in het werk of de bijzondere projecten, maar ook in de sfeer er omheen. Hij zorgt graag voor een hecht team. Er werken nu zo'n 10 à 12 vaste hoveniers bij Hendriksen, en dat team vindt Versluis groot genoeg.

Zij-instromers

Versluis heeft nu een collega die jaren werkte als visfileerder. De man werkt nu overdag bij Hendriksen, en op maandagavond volgt hij de branche-opleiding van de VHG. Versluis: 'Zij-instromers zijn enorm gemotiveerd. Ze hebben de kennis nog niet, maar het enthousiasme is er wel.' Versluis merkt een verschil met hoe de jeugd tegen werk aankijkt. 'Sommigen willen geen 40 uur per week werken, maar liever 32 uur of nog minder. Vroeger was dat echt anders. We proberen er wel op in te spelen. Je moet toch mee veranderen.'

Almere-tuinen

Hendriksen Hoveniers is verwerker van Terras en Trends, het inspiratiemerkt van Buiten Beton. Versluis vindt het een fijne samenwerking. 'Het meeste dode materiaal kunnen zij wel leveren voor de tuin.' Bij het ontwerpen kijkt Versluis of er materialen in de tuin aanwezig zijn die hergebruikt kunnen worden. 'Het is heel makkelijk om alles weg te halen. Wij noemen dat altijd een beetje plat gezegd de Almere-tuinen. Dat zijn vaak standaard tuinen met betonschuttingen, grote tegels, een schuurtje, een vakje links en een vakje rechts. Dat soort dichtstraten is niet wat wij graag willen, wij zetten

“Het begon in mijn tenen en eindigde in mijn nek”

One of the guys

Versluis: 'Toen we het bedrijf overnamen was er een Wajonger in dienst, die eigenlijk nooit verder kwam dan het terrein. Maar toen ik hier kwam dacht ik, dat is zonde.' Versluis vermoedde dat de jongen wel meer kon doen, dus hij liet hem stapsgewijs meegaan met de andere hoveniers. 'En dan krijg je op dat moment een beetje tegengas. Van dat gaat niet.' Zeven jaar verder ziet Versluis dat de jongen enorm is gegroeid. 'Hij doet zelf maairondes, echt geweldig. Ik vind het gaaf om energie te steken om iemand erbij te brengen. Hij is gewoon one of the guys geworden.'

Weinig vissen in de vijver

Waarom hebben veel hoveniers moeite om goed personeel te vinden? Versluis heeft wel een idee. 'De aanloop op de opleiding in

liever in op de levende tuin. Onze kracht is ook dat we grote en bijzondere projecten aan kunnen.'

Optimale bodem

'Wij zijn geen biologische hovenier, maar wij zijn wel deels bezig met thema's als duurzaamheid. We hebben nog een bestrijdingsmiddelenkast met middelen die mogen, maar in principe gebruiken we het liever niet.' In plaats daarvan probeert Versluis om planten gezond en weerbaar te maken door te zorgen voor een optimale bodem. 'We werken graag met beukenbladaarde, en met organische mestkorrels van Innogreen. Daar zitten veel micro-organismen in. En we zijn veel bezig met lavameel en basaltgruis, daar zitten veel mineralen in.' Dat de kennis over bodemverbetering zo diep gaat komt mede door de link met boom- en bodemspecialist TFI Vitaler Groen. 'Wij merken dan de plantuitval heel laag is geworden sinds we zo bezig zijn met de bodem. Dat vind ik dus heel belangrijk,' aldus Versluis.

Geluksmomenten

De passie van Versluis begon in de tuin, in het buitenwerk. Inmiddels werkt hij op een hele andere manier. Waar haalt hij nu zijn geluk vandaan? 'Ik zeg nog steeds tegen mensen: Als het kon stond ik morgen weer in de tuin.' Nu krijgt Versluis vooral voldoening als hij een eerlijk verhaal aan klanten kan vertellen. 'Ik wil mijn kennis overbrengen, en daarmee klanten en collega's enthousiast maken zodat ik ze meekrijg in de plannen. Dan is mijn doel bereikt.'

Allermooiste vak

Versluis vindt nog steeds dat hovenier het allermooiste vak is van de hele wereld. 'Het is zo mooi dat je van begin tot eind iets opzet. Het gesprek, het ontwerp, de offerte, klanten enthousiast maken, de mannen die het aanleggen, goede producten gebruiken, met een prachtig eindresultaat en een tevreden klant. En dat we vervolgens ook het tuinonderhoud binnenharken. Dan heb je toch alles? Wij zeggen hier altijd: Het groene bloed stroomt door je aderen. Als je er geen feeling mee hebt, dan moet je het ook niet doen.'

BE SOCIAL
Scan, lees & deel!